

Negende zondag - C

1Kon. 8,41-43

Gal. 1,1-2.6-10

Lc. 7,1-10

Echt geloof overtreedt beperkende tradities

Er zijn altijd mensen - of strekkingen - die de godsdienst willen verenigen tot uiterlijkheden, alsof het strikt uitvoeren van voorgeschreven ritens voldoende zou zijn en veel belangrijker dan de innerlijke geestelijke waarden die zij proberen te vertolken. Natuurlijk kan het geloof nooit zonder uitdrukkingen in gebaren en woorden, maar die moeten toch altijd tekens, vertolkingen blijven van de innerlijke, diepere bezieling van de gelovige mens.

In Jezus' tijd werden de uiterlijke wetten en verplichte rituelen door de gezaghebbende partij binnen de joodse godsdienst als alleen zaligmakend overbenadrukt. Daartegen heeft Hij zich hevig verzet. Het belangrijkste is volgens Jezus de innerlijke bezieling die zich uitdrukt in een houding van echte menselijkheid ook al moeten daarvoor strakke godsdienstige ritens wijken en opgelegde beperkingen worden overschreden. En voorbeeld daarvan hoorden wij in het verhaal van het evangelie: Jezus benadrukt er duidelijk dat een niet-jood zich eigenlijk meer gelovig kan gedragen dan een strikte jood. Hij prijst de houding van de in de ogen van de strenge joden "ongelovige" Romeinse honderdman, omdat die de opgelegde scheiding jood - niet-jood doorbreekt, en toont gelovig te zijn op een echt menselijk bezielde manier.

Wij christenen horen hier dus dat wij, ondanks het overtreden van verplichte, maar te formele godsdienstige ritussen, ons toch echt gelovig kunnen tonen. Wij zijn vooral benieuwd te weten wat Jezus dan onder "echt geloven" verstaat.

Eerst en vooral leert dat verhaal ons dat echt geloven betekent "menslievende bezorgdheid over grenzen heen". De honderdman doorbreekt de sociale afbakeningen. Over zijn zieke knecht toont deze legerofficier zich persoonlijk, vaderlijk bezorgd als was het zijn eigen zoon. Hij doorbreekt ook de religieuze tradities. "Hij, een Romein, houdt van ons joodse volk en heeft de bouw van onze synagoge bekostigd." zo getuigen de verantwoordelijken van Cafarnaüm. Christelijk geloof doorbreekt de afbakeningen die maatschappelijke indelingen of kerkelijke instellingen durven voorhouden, en toont zich vanuit een bezielde liefde concreet bezorgd voor de diep menselijke noden over de opgetrokken grenzen heen. Toen Paus Franciscus 12 vluchtelingen uit Lesbos mee bracht naar Rome, dan waren dat vluchtelingen, van welke origine of geloofsovertuiging ook. Christelijke organisaties zorgen ook voor de opvang van moslims,

Ten tweede gaat echt geloven altijd gepaard met bescheiden dankbaarheid, nooit met eisende zelfverheerlijking. "Ik ben niet waard dat Gij onder mijn dak komt!" Wij horen hier een honderdman, een bevelhebber met onderdanen, die echter niet prat gaat op zijn status of functie, maar die zich opstelt als een dankbare, bescheiden gastheer en die blij is zijn gast te mogen ontvangen, die hij hoger acht.

Ten derde betekent echt geloven vertrouwen in Jezus omdat Hij kracht heeft van Godswege. De honderdman zegt duidelijk: "Ik ben er zeker van dat uw woord gezagvol efficiënt is, vernieuwend, scheppend werkzaam, juist omdat het u van hogerhand is gegeven". Een duidelijke belijdenis en

erkenning dat Jezus een Godsmán is, een Gezondene van God, die zich niet beperkt tot de eng-joodse godsdienstbeleving. “Waarlijk, zo’n groot geloof heb ik in Israël niet gevonden”, zegt Jezus. Soms wordt ons hart binnenin ziek, omdat er teveel egoïsme is binnengeslopen, teveel afscherming, teveel formalisme, teveel eerzucht. Ook daarom voelen wij regelmatig de nood om de Heer weer bij ons uit te nodigen, opdat Hij die zieke knecht in ons zou komen genezen. Juist vóór de communie vragen wij daarom telkens opnieuw Zijn kracht: “Heer ik ben niet waardig dat Gij tot mij komt, maar spreek en ik zal gezond worden!”

Pater Frans s.j.